

Vi kan jo forstå på ministeren, at det, ministeren ønsker, er at udvide strafferammen for grov momssvig fra 2 år til 4 år, altså en fordobling af strafferammen. Jeg skal ikke kunne sige, om det er rimeligt eller urimeligt. Det er formentlig meget rimeligt, isoleret set. Men hvis vi sammenligner det med, hvad man har af strafferammer for andre forbrydelser i det her land, må vi nok sige, at proportionerne halter ganske, ganske alvorligt.

Når vi ser på proportionerne i forhold til f.eks. personfarlig kriminalitet, og når vi ser på, hvad strafferammerne er for personfarlig kriminalitet og de rent faktiske, udmålte straffe, så virker det lidt voldsomt, at man for grov momssvig vil fordoble strafferammen, men når vi f.eks. taler om vold, ja, så var det eneste regeringen kunne mande sig op til, at man fik gjort noget ved de allervoveste voldssager. Så vidt jeg husker, var det omkring nogle og tredive sager ud af flere tusinde på årsplan, man fik gjort noget ved. Det var, hvad man sådan ligesom kunne mande sig op til at lave af skærpselser, når vi taler om den personfarlige kriminalitet.

Men her er det grov momssvig, som jo dybest set kun handler om penge – penge, der kan erstattes til enhver tid; det kan personfarlige forbrydelser ikke. Derfor må jeg appellere til justitsministeren, som jeg ved er enig med mig i det synspunktet, at der skal være andre proportioner, altså at det skal være således, at man straffer den personfarlige kriminalitet hårdere end den økonomiske: Så må ministeren også tage sine ord og gøre dem til lov. Det vil jeg se frem til.

Når vi taler om svig med EU-midler, så støtter vi forslaget hundrede procent. Det eneste punkt, hvor vi har et spørgsmål, vi gerne vil rejse igen i denne samling – vi rejste det også i sidste samling, men svaret var noget tyndt – er med hensyn til, at man laver nogle forældelsesregler på 10 år. 10 år er problematisk i forhold til, at regnskabsloven siger, at virksomheder kun skal opbevare regnskaberne i 5 år. Altså vil myndighederne 8 år efter kunne komme med en eller anden påstand, hvor firmaet vil have meget, meget vanskeligt ved at kunne dokumentere sin uskyld, fordi firmaet jo altså ikke har opbevaret regnskaberne længere, hvis de overholder 5-års-reglen i regnskabsloven. Så der er to lovgivninger dér, som bør koordineres, således at der i hvert fald ikke er borgere og

virksomheder, der kommer i klemme, når forslaget her er blevet vedtaget.

Angående det tredje element, bestikkelse, skal det ikke være nogen hemmelighed, at vi også i Frihed 2000 har den opfattelse, at bestikkelse skal vi væk fra, både når det handler om bestikkelse her i landet, og når det handler om bestikkelse i udlandet. Nu så vi jo heldigvis en meget, meget flot undersøgelse, der viser, at Danmark på verdensplan ligger absolut i top i forhold til at have rene hænder, når vi taler om bestikkelse, og det er jo rart nok at kunne konstatere. Så burde det heller ikke være noget problem at vedtage, at vi er imod bestikkelse, for det har vi jo hverken lod eller del i.

Og dog! Det er jo sådan, og det ved vi jo godt alle sammen, at der er nogle lande her i verden, hvor det er helt almindelig kutyme – ikke at lave bestikkelse, for det vil man selvfølgelig ikke kalde det, men at der skal smøres lidt, for at handelen går igennem. Og hvis vi ensidigt i Danmark gennemfører den her lovgivning og siger, at nu vil vi have strammet op her uden at afvente, at andre lande omkring os følger med, f.eks. på EU-niveau, så får vi altså et problem med de danske virksomheders konkurrencemuligheder, ikke så meget på prisen, ikke så meget på kvaliteten, men på muligheden for overhovedet at komme ind på markedet i fremmede lande, hvor det nogle steder er kutyme, at der skal smøres lidt.

Så et af de spørgsmål, vi fra Frihed 2000 vil holde fast i under udvalgsbehandlingen, er, i hvilken takt andre lande følger med med hensyn til at få ratificeret og gennemført den her lovgivning i deres lande, således at Danmark ikke til skade for os selv kommer til at gå foran i en i øvrigt god sags tjeneste.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for den positive modtagelse også denne gang af det meget omfangsrige og store lovforslag, som jo blev fremsat den 22. april i år og blev førstebehandlet den 29. april i år. Det er således en genfremsættelse, men det er alene en række præciseringer og mere teknisk betonedede redaktionelle ændringer, der er sket i lovforslaget, siden vi behandlede det sidste gang, den 29. april.

Men jeg er glad for, at så mange ordførere har tilkendegivet en positiv tilslutning til lovforslaget, og at Danmark nu får ratificeret den her række af internationale konventioner, både EU's svigkonvention og de protokoller, der nu